

University of Tehran Press

Social Capital Management

Online ISSN: 2423-6233

Home Page: <https://jscm.ut.ac.ir/>

Editor's Note

The journal *Social Capital Management* investigates social capital as a strategic and explanatory construct with the aim of analyzing broad-scale social dynamics. In previous issues, the complex dimensions of this concept have been examined from cognitive, governance, and passive defense perspectives to those of resilience, entrepreneurship, and collective ethics, underscoring the journal's commitment to providing interdisciplinary and context-sensitive analysis.

In the present issue, continuing within the established framework, the focus is directed toward the role of organizations—including governing institutions, economic enterprises, and civil society associations—in the production and enhancement of social capital. The central question is: through which institutional and cultural mechanisms do organizations reinforce generalized trust and cooperative norms, and how do they affect social stability and economic sustainability? From an institutionalist perspective, organizations are not merely technical units but "meaning-making institutions" identifying the quality of socio-economic relations at the macro level by linking formal and informal mechanisms. Evidence suggests that economic stability is vulnerable without institutional trust, and social sustainability remains fragile without organizations capable of responding to shocks. Therefore, these three components—social capital, economic stability, and social cohesion—constitute interdependent elements within the context of "organizational institutionalization."

Drawing upon diverse methodological approaches (quantitative, qualitative, and mixed methods) and theoretical frameworks such as historical institutionalism and social network analysis, the articles in this issue address the following themes:

- The role of organizational transparency in the reproduction of public trust;
- The impact of intra-organizational social capital on innovation and economic performance;
- Institutional mechanisms of civic participation and social responsibility;
- Comparative analysis of institutional models with an emphasis on cultural-historical contexts.

The editorial board, while underscoring methodological standards and the generalizability of findings, emphasizes the necessity of moving from abstract propositions toward longitudinal and applied research. Accordingly, all scholars in the fields of sociology, institutional economics, management, and cognitive sciences are invited to enrich this scholarly movement by submitting problem-driven contributions. This is because achieving a sustainable society depends on a precise understanding of the role of organizations in safeguarding public trust and on evidence-based academic dialogue.

Finally, we extend our gratitude to the reviewers, authors, and members of the editorial board for their dedicated efforts in bringing this issue to fruition. It is hoped that this collection represents a firm step toward bridging academic research and the strategic needs of the country in strengthening social capital and national cohesion.

سخن سردبیر

نشریه «مدیریت سرمایه اجتماعی»، با هدف تحلیل پویایی‌های کلان اجتماعی، سرمایه اجتماعی را به‌مثابه سازه‌ای راهبردی و تبیین‌گر واکاوی می‌کند. در شماره‌های پیشین، ابعاد پیچیده این مفهوم از رویکردهای شناختی، حکمرانی، و پدافند غیر عامل گرفته تا تاب‌آوری، کارآفرینی، و اخلاق جمعی بررسی شد که گواهی بر عزم نشریه برای ارائه تحلیلی میان‌رشته‌ای و زمینه‌مند است.

در این شماره، با تداوم چارچوب پیشین، کانون توجه به نقش سازمان‌ها (نهادهای حاکمیتی، بنگاه‌های اقتصادی، تشکلهای مدنی) در تولید و ارتقای سرمایه اجتماعی معطوف شده است. پرسش محوری این است که سازمان‌ها از طریق کدام سازکارهای نهادی و فرهنگی اعتماد تعمیم‌یافته و هنجارهای همکاری را تقویت می‌کنند و بر ثبات اجتماعی و پایداری اقتصادی اثر می‌گذارند؟ از منظر نهادگرایی، سازمان‌ها نه صرفاً واحدهای فنی بلکه «نهادهای معنا ساز» هستند که با پیوند سازکارهای رسمی و غیر رسمی کیفیت روابط اقتصادی- اجتماعی را در سطح کلان تعیین می‌کنند. شواهد نشان می‌دهد ثبات اقتصادی بدون اعتماد نهادی و پایداری اجتماعی بدون سازمان‌های پاسخگو در برابر شوک‌ها آسیب‌پذیرند. بنابراین این سه مؤلفه (سرمایه اجتماعی، ثبات اقتصادی، انسجام اجتماعی) اجزای یک نظام به‌هم‌پیوسته در بستر «نهادسازی سازمانی» هستند. مقالات این شماره با بهره‌گیری از رویکردهای روش‌شناختی متنوع (کمی، کیفی، ترکیبی) و نظریاتی همچون نهادگرایی تاریخی و تحلیل شبکه‌های اجتماعی به محورهای زیر پرداخته‌اند:

نقش شفافیت سازمانی در بازتولید اعتماد عمومی؛

تأثیر سرمایه اجتماعی درون‌سازمانی بر نوآوری و عملکرد اقتصادی؛

مکانیسم‌های نهادی مشارکت مدنی و مسئولیت اجتماعی؛

تحلیل تطبیقی الگوهای نهادی با تأکید بر بسترهای فرهنگی- تاریخی.

هیئت تحریریه، ضمن تأکید بر استانداردهای روش‌شناختی و قابلیت تعمیم‌یافته‌ها، بر ضرورت گذار از گزاره‌های انتزاعی به پژوهش‌های طولی و کاربردی تأکید دارد. بدین وسیله از همه پژوهشگران حوزه‌های جامعه‌شناسی، اقتصاد نهادگرا، مدیریت، و علوم شناختی دعوت می‌شود با ارسال آثار مسئله‌محور به غنای این جریان علمی بیفزایند. زیرا دستیابی به جامعه‌ای پایدار در گرو درک دقیق نقش سازمان‌ها در صیانت از اعتماد عمومی و گفت‌وگوی علمی مبتنی بر شواهد است.

در پایان، از داوران، نویسندگان، و اعضای هیئت تحریریه که در تحقق این شماره اهتمام ورزیدند سپاسگزاریم. امید است این مجموعه گامی استوار در پیوند میان پژوهش آکادمیک و نیازهای راهبردی کشور جهت تحکیم سرمایه اجتماعی و انسجام ملی باشد.